

**Protokół z V posiedzenia
Rady Konsultacyjnej ds. Ochrony Konsumentów
w dniu 26 lutego 2014 roku.**

Na posiedzeniu obecni byli członkowie Rady Konsultacyjnej ds. Ochrony Konsumentów (Rady). Obrady Rady odbyły się w dniu 26 lutego 2014 roku w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Małopolskiego, ul. Raławicka 56, sala 414.

I. Otwarcie posiedzenia, przyjęcie porządku obrad.

Pan Wojciech Kozak, Wicemarszałek Województwa Małopolskiego, Przewodniczący Rady przywitał członków Rady i gości przybyłych na posiedzenie. Rada przyjęła protokół z IV posiedzenia. Pan Wojciech Kozak, zapowiadając pierwszy temat spotkania poinformował o skutkach, jakie niesie ze sobą wprowadzenie europejskich zmian w wyrobie wędzonek. Przypomniwał, iż już we wrześniu 2014 roku mają wejść w życie nowe limity Komisji Europejskiej dot. substancji smolistych w produktach wędzonych. Władze Województwa współpracują z resortem rolnictwa w tej sprawie i postulują, by odsunięto o rok termin obowiązywania tych norm. Chcą także, by z obowiązku ich spełniania była zwolniona żywność wpisana już na unijną listę produktów tradycyjnych i regionalnych. W Małopolsce jest to kwestia bardzo ważna, ponieważ na dotychczas przebadanych siedem próbek sześć nie spełnia nowych, ostrzejszych norm. Producenci pracują obecnie nad możliwościami obniżenia tego poziomu za pomocą niewielkich modyfikacji w procesie wędzenia.

II. Skutki wprowadzenia zmian dotyczących sposobu produkcji wędlin wyrabianych tradycyjną metodą, tj. przy użyciu wędzarni opalanych drewnem”.

Pan Piotr Pokrzywa, Przedstawiciel Wojewódzkiego Inspektoratu Sanitarnego, przedstawił stan prawny oraz zmiany w przepisach odnoszące się do sposobów wędzenia i wytwarzanych zanieczyszczeń. Przytoczył przepisy definiujące działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej, tj. przepisy w zakresie bezpieczeństwa żywności i żywienia, jak również w zakresie zanieczyszczeń chemicznych, określane przez Rozporządzenie Komisji nr 1881/2006 r., które ustalają najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych, w tym WWA (wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne). Zaznaczał, iż Rozporządzenie to było wielokrotnie zmieniane w zakresie różnych poziomów zanieczyszczeń żywności. Jedną ze zmian wprowadzono Rozporządzeniem (WE) 835/2011. Dotyczyła ona najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w środkach spożywczych. Zakładała ona również 2 letni

okres przejściowy na dostosowanie aktualnie stosowanych metod wędzenia. Nowe przepisy określające poziomy zanieczyszczeń żywności, które wejdą w życie od 1 września 2014 r., zmieniają również zasady kontroli. Nowością jest kontrolowanie dwóch odrębnych limitów, obok benzo[a]pirenu obecnego w WWA, badana będzie suma związków wchodzących w skład węglowodorów aromatycznych.

W zakresie mięsa i produktów mięsnych Inspekcją właściwą do przeprowadzania kontroli, w tym sprawdzania procesu technologicznego procesów wędzenia, jest Inspekcja Weterynaryjna. Rozporządzenie (WE) NR 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., art. 54 określa działania jakie powinien zastosować organ wykonawczy w sytuacji wykrycia niezgodności czy przekroczenia wymagań.

Poinformował, iż podczas kontroli przeprowadzanych w 2012 r. i I półroczu 2013 r. nie stwierdzono w mięsie i wyrobach mięsnych przekroczenia tych związków. Zaznaczył również, iż w momencie stwierdzenia przekroczenia wyniki badań poszczególnych Inspekcji Sanitarnych wraz z dokumentacją przekazywane są do Głównego Inspektora Sanitarnego, który przekazuje całość do Państwowego Zakładu Higieny, gdzie wykonywana jest ocena ryzyka. Podczas tej oceny sprawdza się czy stwierdzony poziom stanowi zagrożenie dla konsumenta i jakie powinny być podjęte działania.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, zadał pytanie, co będzie po wrześniu 2014 r. z przedsiębiorcami, którzy nie dostosują swoich procesów technologicznych i będą przekraczać limity, czy będą musieli zaprzestać produkcji oraz w jaki sposób są badane produkty pochodzące z importu.

Pan Piotr Pokrzywa poinformował, iż graniczna kontrola sanitarna dzielona jest na 3 grupy: krajową, unijną i spoza Unii Europejskiej (UE). Z uwagi na wolny obrót w ramach krajów UE, towary te nie są badane przy kontroli granicznej, ponieważ nie są traktowane jako produkty importowane. Tylko produkty spoza UE są badane. Rozporządzenie Unijne określa kiedy należy stosować wzmożony nadzór w zakresie granicznej kontroli sanitarnej. WWA nie jest wskazane jako zagadnienie, w zakresie którego należy zachować wzmożony nadzór sanitarny. Odpowiadając na pierwszą część pytania poinformował, iż formalnie, jeżeli nie będzie zmian w zakresie stosowania, czy odroczenia tego Rozporządzenia, to po 1 września br., produkty te nie będą mogły być wprowadzane do obrotu. Ewentualnie mogą być wprowadzone do obrotu z ryzykiem, że jeżeli zostaną zbadane to będzie uruchamiana cała procedura wycofania produktu z obrotu. Podkreślił, że produkty są pod nadzorem weterynaryjnym i to Inspekcja Weterynaryjna będzie oceniać technologię i sposób wędzenia, a także zgodność z obowiązującymi normami.

Pan Jerzy Gramatyka, zauważył, iż produkty regionalne charakteryzują się tradycyjnym sposobem wytwarzania i w tej postaci zostały wpisane na listę produktów regionalnych. Jeśli będzie zakaz stosowania procesu technologicznego, to istnieje zagrożenie, iż inni producenci będą używać tej marki produkując wyroby w inny sposób. Sytuacja ta jest niezgodna z ustawą o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, która podkreśla, iż czynem nieuczciwej konkurencji jest naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, i w ten sposób może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu.

Pan Wicemarszałek Wojciech Kozak, zwrócił uwagę, że w wyniku zaistniałego zaniechania w trakcie prac nad tworzeniem Rozporządzenia, nie uwzględniono gwarancji dla określenia właściwych norm wynikających z tradycyjnych metod wędzenia. Większość krajów członkowskich wyłączyła produkty tradycyjne spod obowiązywania przepisów Rozporządzenia. Poinformował zebranych, iż prowadzone są szkolenia dotyczące tematyki wędzenia, w szczególności skracania i wydłużania procesu technologicznego i ich wpływu na WWA. Działania te pozwolą na obniżenie benzo[a]pirenu obecnego w WWA. Zauważył, iż największe kłopoty będą z obniżeniem zawartości sumarycznego WWA. Podsumowując poinformował, iż jest niewielka szansa, by wejście w życie przepisów zostało odroczone o jeden rok, co umożliwiłoby wprowadzenie zapisów pozwalających na wyłączenie produktów tradycyjnych, wędzonych tak jak są wyłączone produkty tradycyjne innych państw, takie jak małże, szproty i inne.

Pani Małgorzata Kozień, Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie, przybliżyła kwestię współpracy Inspekcji w sektorze żywności. Poinformowała, iż w sektorze żywności i rolnictwa jest kilka instytucji, które zajmują się nadzorem nad produkcją, wprowadzaniem do obrotu i czuwaniem nad zdrowotnością żywności. Są to: Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcja Handlowa i Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie. Wszystkie te instytucje współpracują ze sobą działając w obrębie zagadnień określonych właściwymi przepisami. Przytoczyła przykład Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie, który kontroluje produkcję żywności u producenta – w makroskali. Jednakże, jeżeli podczas kontroli zauważy zaniechania będące przedmiotem kompetencji innych instytucji, to przesyła informację do właściwej inspekcji ze wskazaniem przeprowadzenia kontroli.

Poinformowała również, że w Ustawie o produktach regionalnych i tradycyjnych Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych jest uprawniona do nadzoru nad jednostkami certyfikującymi oraz do wydawania zaświadczeń, że produkt jest zgodny ze specyfikacją przekazaną do Unii Europejskiej.

Pan Marszałek Wojciech Kozak, zaproponował przyjęcie stanowiska Rady dotyczącego wystąpienia z wnioskiem o odroczenia terminu wejścia w życie Rozporządzenia oraz o uzupełnienie Rozporządzenia o rozdział pozostawiający mięso wędzone i wędzone produkty mięsne oraz mięso ryb wędzonych i wędzonych produktów rybołówstwa stosując tradycyjne metody wędzenia na dotychczasowym poziomie dla benzo(a)pirenu 5,0 µg/kg oraz 30,0 µg/kg sumy benzo(a)pirenu, benz(a)antracenu, (benzo(b)fluorantenu i chryzenu, zgodnie z zasadą ALARA (As Low As Reasonably Achievable – najniższe jakie można rozsądnie osiągnąć). W związku z tym na kolejnym posiedzeniu przedstawiona będzie propozycja stanowiska Rady w przedmiotowej sprawie.

Odpowiadając na pytanie gdzie można uzyskać informacje o wycofaniu produktów zagrażających bezpieczeństwu Pan Piotr Pokrzywa, Przedstawiciel Wojewódzkiego Inspektoratu Sanitarnego, poinformował, że fakt ten jest zgłaszany do sytemu baz danych koordynowanych przez Główny Inspektorat Sanitarny, który na swoich stronach

internetowych publikuje produkty w stosunku do których prowadzone są działania sprawdzające czy istnieje zagrożenie dla zdrowia - wskazując na konkretny produkt, datę jego ważności i numer partii, czyli wszystko to, co jest związane z daną partią produkcji. Podkreślił, iż nie wskazuje się producenta.

Pani Małgorzata Kozień, Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie, dodała, iż lista producentów fałszujących żywność jest umieszczona na stronie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Warszawie, w zakładce: decyzje z art. 29.

Pan Marek Jasiński, Małopolski Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, potwierdził, iż Inspekcja Handlowa współpracuje z pozostałymi inspekcjami w zakresie ich uprawnień.

III. Dyskusja nad propozycją stanowiska Rady dotyczącego nieuregulowanej opłaty abonamentowej.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, przypomniał, że z uwagi na fakt, iż opłata abonamentowa ma charakter publicznoprawnej daniny, umorzenie opłaty abonamentowej przez abonenta - przedsiębiorcę może skutkować brakiem możliwości pozytywnego rozpatrzenia przez sąd upadłościowy stosownego wniosku przedsiębiorcy o ogłoszenie upadłości konsumenckiej, przez okres 10 lat od daty podjęcia przez Radę Radiofonii i Telewizji Uchwały o umorzeniu w/w należności na rzecz abonenta.

Przedstawił propozycję apelu Rady ds. Ochrony Konsumentów dotyczącego wystąpienia z wnioskiem o umieszczenie widocznej informacji na stronach internetowych na ten temat.

Pan Arkadiusz Ropek, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Brzesku, zwrócił uwagę na problematyczne rozwiązanie prawne dotyczące zwolnienia osób starszych z opłaty abonamentowej tj. konieczności zawiadomiania przez nich o spełnieniu warunków przewidzianych w ustawie w formie złożenia stosownego oświadczenia oraz przedstawienia w urzędzie pocztowym dokumentów potwierdzających uprawnienie do zwolnienia. Kwestia ta powinna działać się automatycznie z mocy ustawy tzn. w momencie osiągnięcia odpowiedniego wieku przez abonenta powinien on być zwolniony z opłaty.

Pan Jerzy Gramatyka, stwierdził, iż są to dwa odrębne zagadnienia. Rada zajmuje się tym, co leży w jej kompetencjach, a wskazanie na nieprawidłowości trybu wobec osób starszych leży w kompetencji Rzecznika Praw Obywatelskich.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady, zaproponował, by zwrócić się z pismem w tej sprawie do Rzecznika Praw Obywatelskich i zasygnalizować mu problem. Następnie przeszedł do głosowania nad przyjęciem stanowiska. Stanowisko zostało przyjęte jednogłośnie.

IV. Umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorcy. Definicja lokalu przedsiębiorcy.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady, poinformował, iż w obowiązujących przepisach nie ma jednoznacznego oznaczenia lokalu przedsiębiorstwa. Powoduje to, iż Rzecznicy są bezsilni w sporach z przedsiębiorcami dotyczącymi handlu poza lokalem i wprowadzenia konsumentów w błąd.

Pani Ewa Barczuk –Kałat, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Nowym Targu, zwróciła uwagę, iż taką sprawę należy kierować do prokuratury, by ta wszczęła postępowanie ze względu na oszustwo, a nie wprowadzanie w błąd. W przypadku gdy oferowane produkty przedstawiane są jako urządzenia medyczne bądź mające właściwości lecznicze jedynie sąd może zlecić biegłemu rzeczoznawcy, żeby wykonał ekspertyzę czy taki produkt posiada takie właściwości czy nie. Przytoczyła przykład przedsiębiorcy, który został ukarany w postępowaniu karnym, ponieważ ekspertyza wykazała, że sprzedawany materac nie miał właściwości leczniczych. W związku z tym, nawet w przypadku kredytu, konsument może domagać się naprawiania szkody.

Członkowie Rady zwrócili uwagę, iż problem w takich sytuacjach stanowi forma prawna przedsiębiorstw – np. sp. z o.o., sp. komandytowa, która powoduje, że dochodzenie odszkodowania jest prawie niemożliwe.

Pan Krzysztof Podgórski, podsumowując dyskusję zobowiązał się, że przygotuje stanowisko Rady dotyczące prowadzenia tematycznego rejestru podmiotów prowadzących handel poza lokalem, bezwzględnie zakazu handlu w uzdrowiskach, szkołach oraz zapraszania osób w wieku 60+ na pokazy, podczas których faktycznie sprzedawane są m.in. suplementy diety, urządzenia medyczne.

Następnie zwrócił uwagę zebranych na definicję lokalu przedsiębiorcy w nowej ustawie o prawach konsumenta, zgodnie z którą za lokal przedsiębiorstwa uważa się miejsca prowadzenia działalności będące nieruchomością, albo częścią nieruchomości, w którym przedsiębiorca prowadzi swoją działalność na stałe; lub jakiegokolwiek miejsca prowadzenia działalności będące rzeczą ruchomą, w których przedsiębiorca prowadzi swoją działalność zwyczajowo. W jego ocenie definicja ta obejmuje jedynie sklepy i stragany. Podkreślił, iż poprzez wprowadzenie zapisu: „działania na stałe” nadal nie rozwiązano problemu przedsiębiorcy, który wynajmuje lokal od drugiej firmy, wynajmującej ten lokal właściciela – czyli będącą kolejnym najemcą. Wynajmuje ten lokal jedynie po to, by przeprowadzić jeden pokaz w miesiącu i wykazać w ten sposób, że prowadzi handel w lokalu. Potwierdza to wysyłając do Urzędu Skarbowego druk NIP C wskazujący miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na wynajmowany lokal. Zwrócił uwagę na zagrożenie, iż przedsiębiorca, który będzie na stałe podnajmował lokal w szkole czy w uzdrowisku i zgłosi ten fakt (NIP C) do Urzędu Skarbowego będzie stał na stanowisku, że ma lokal przedsiębiorstwa. Przykład ten pokazuje, że definicja przyjęta w nowej ustawie nie rozwiązuje problemu.

Zapowiedział, iż projekt ten zawiera wiele zmian, które znacznie wpłyną na dotychczasową pracę rzeczników. Dla przykładu przytoczył definicję konsumenta:

- za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.
- przepisy o ochronie konsumentów stosuje się również do osoby fizycznej, która dokonując czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą lub zawodową, działa także w celu niezwiązanym z tą działalnością i cel ten przeważa.

Pani Karolina Włodarska – Dziurzyńska z Katedry Prawa Własności Intelektualnej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego zwróciła uwagę na bardzo szerokie rozumienie terminu „konsument”, który został zaproponowany. Podkreśliła, iż nie ma obowiązku przyjmowania tak szerokiej definicji. Dyrektywa przewiduje harmonizację zupełną, ale analizując definicję proponowaną przez Rząd w kontekście odpowiednich

regulacji dyrektywy, widać, że projekt ustawy obejmuje nie tylko definicję z art. 2 pkt 1, odnosi się również do preambuły czyli do dodatkowych kryteriów z motywu 17. W jej ocenie zapisy te stanowią raczej wskazówkę na przyszłość, w jakim kierunku powinniśmy pójść. W związku z tym podkreśliła, iż może pojawić się zarzut o zbyt szerokie rozumienie pojęcia „konsument”, a co za tym idzie, że mamy do czynienia z niewłaściwą implementacją.

Pani Małgorzata Kozień, Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie, poinformowała, iż wydana została decyzja administracyjna dotycząca kwestii ustalenia „modelu przeciętnego konsumenta”. Zaproponowała, iż przekaze członkom Rady materiały ilustrujące decyzyjność świadomego konsumenta na chęć zakupu danego produktu.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, zwrócił się do p. Marka Jasińskiego Małopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie, z pytaniem jak Inspekcja Handlowa podeszłaby do takiego zagadnienia, że w przypadku, gdy przedsiębiorca twierdzi, że prowadzi handel w lokalu, to powinny go obowiązywać wszystkie przepisy, w tym ustawy o cenach, tj. w szczególności obowiązek oznaczenia ceny jednostkowych towarów i usług w sposób zapewniający prostą i nie budzącą wątpliwości informację o ich wysokości oraz ustawy o kredycie konsumenckim, tj. w szczególności wszystkie obowiązki kredytodawcy i pośrednika kredytowego przed zawarciem umowy o kredyt.

Pan Marek Jasiński potwierdził, iż teoretycznie, tak powinno być. Poinformował, iż z uwagi na specyfikę działalności Inspekcji prowadzi ona jedynie kontrole zgodnie z kwartalnym planem, bądź w zakresie skarg. Jednakże do tej pory nie wniesiono skargi dotyczącej tego problemu. Natomiast są dwie skargi dotyczące odstąpienia od umowy. Zapewnił, iż w momencie wpłynięcia skargi, sprawa zostanie dokładnie zbadana pod kątem prowadzenia handlu poza lokalem.

Pan Arkadiusz Ropek, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Brzesku, zaproponował, by Rada wypracowała stanowisko skierowane do samorządów z terenu województwa małopolskiego odnoszące się do handlu poza lokalem przedsiębiorstwa a organizowanego w miejscach użyteczności publicznej (szkoły, domy kultury, zakłady opieki zdrowotnej itp.) podległych tym samorządom – tj. zwrócenia uwagi że wynajmowanie lokali przez samorzady lub ich jednostki organizacyjne przedsiębiorcom prowadzącym taki rodzaj handlu w pewnym sensie w odbiorze społecznym legitymizuje autorytetem samorządu tę działalność gospodarczą.

Pan Krzysztof Podgórski, wystąpił z propozycją apelu do władz samorządowych, w nadzorze których pozostają tzw. miejsca użyteczności publicznej tj, szkoły, instytucje kultury, szpitale, przedszkola oraz władz kościelnych, w tym parafii o niewyrażanie zgody na organizację w tych miejscach wszelkich pokazów połączonych ze sprzedażą, czy też samej sprzedaży produktów. Adresatem takiego apelu mogłyby być również jednostki sprawujące nadzór nad sanatoriami czy uzdrowiskami.

Pan Arkadiusz Ropek zwrócił uwagę, że Rada powinna zwrócić się również do Zarządu Województwa Małopolskiego, którego jest ciałem doradczym, i przedstawić ten problem w kontekście jednostek organizacyjnych Samorządu Województwa Małopolskiego wraz z propozycją odpowiednich rozwiązań prawnych ograniczających wynajmowanie lokali samorządowych podmiotom gospodarczym prowadzącym handel poza lokalem przedsiębiorstwa.

Pani Marianna Derela, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Proszowicach, stwierdziła, iż Rada powinna uczulić na ten problem samorządy i wskazać, że w ten sposób swoją nazwą legitymizują wydarzenia, a co za tym idzie formę działalności gospodarczej.

Członkowie Rady zauważyli, iż jest możliwość zwrócenia się do przedsiębiorcy z prośbą o przesłanie notarialnie uwierzytelnionego certyfikatu danego produktu, a w momencie jego nieotrzymania na podstawie domniemania, iż jest to nieuczciwa praktyka, możliwość postawienia zarzutów w oparciu o ustawę o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Ułatwieniem jest zapis, iż ciężar dowodu, że dana praktyka rynkowa nie stanowi nieuczciwej praktyki wprowadzającej w błąd spoczywa na przedsiębiorcy, któremu zarzuca się stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej.

Pan Józef Łoś, Małopolski Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny, poinformował, iż wszystkie produkty lecznicze powinny być dopuszczone do obrotu na podstawie decyzji Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Informacja na temat tych produktów znajduje się na stronie internetowej Urzędu, gdzie można sprawdzić, czy dany produkt jest zarejestrowany jako produkt medyczny.

Zwrócił uwagę, że bardzo często produkty wprowadzane na rynek mają status suplementu diety, choć są sprzedawane jako leki. Aby otrzymać status leku należy spełnić szereg procedur, w tym przedstawić dokumentację dotyczącą produkcji, składu produktu i badań. Zgłoszenia produktu o statusie suplementu diety weryfikuje Sanepid.

Poinformował, iż zadaniem Inspekcji jest prowadzenie kampanii informacyjnych tj. lek bezpieczny oraz nadzór nad obrotem leków medycznych. Głównie kontrolowane są produkty w aptekach, w których nie stwierdzono praktyk wprowadzania produktów bez zezwolenia. Ponadto zwrócił uwagę, iż certyfikaty powinny zawierać oznaczenie CE i numer nadany przez Prezesa Urzędu przy zgłoszeniu do obrotu. Zwrócił uwagę zebranych na fakt, iż produkty medyczne nie są tożsame z urządzeniami medycznymi, które często są sprzedawane podczas prezentacji.

V. Podjęcie stanowiska Rady w sprawie wystąpienia do Zarządu TVP w zakresie kampanii informacyjnej dotyczącej zagrożeń i skutków wynikających z zawarcia umowy poza lokalem.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, przedstawił projekt stanowiska Rady ds. Ochrony Konsumentów o wystąpieniu z apelem do Prezesa Zarządu TVP w zakresie kampanii informacyjnej dotyczącej zagrożeń i skutków wynikających z zawarcia umowy poza lokalem. Zauważył, że Rada powinna zainteresować tym problemem Prezesa TVP i zwrócić się do niego z prośbą o przeprowadzenie ogólnopolskiej kampanii informacyjnej dla konsumentów – seniorów, tj. osób w przedziale wiekowym „60+”, której przedmiotem będzie tematyka zawieranych przez nich umów w ramach sprzedaży bezpośredniej, w tym szczególnie poza lokalem przedsiębiorcy. Podkreślił, iż taki zakres obowiązków na telewizję publiczną nakłada art. 1 ust. 1 punkt 3a) ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (jt. Dz.U.2011.43.226 z późn. zm.), zgodnie z którym telewizja ma obowiązek upowszechniania edukacji obywatelskiej.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady podsumowując, stwierdził, iż taki jeden program w TVP wyemitowany w czasie największej oglądalności jest w stanie przynieść o wiele większe efekty, niż wszystkie oddolne inicjatywy podejmowane przez rzeczników konsumentów. Następnie przeszedł do głosowania nad przyjęciem stanowiska. Stanowisko zostało przyjęte jednogłośnie przez członków Rady.

Następnie zaprosił członków Rady do udziału w Międzynarodowej Konferencji, która odbędzie się w Lublinie, w dniach 13-14 marca 2014 r., zorganizowanej z okazji 15-lecia Rzeczników Konsumentów pod tytułem „Ochrona konsumentów i jej współczesne wyzwania”. Ponadto poinformował zebranych, że na stronie UOKiK został umieszczony projekt dokumentu polityki konsumenckiej na lata 2014 -2018 i poprosił o przesyłanie uwag pod wskazany adres do dnia 7 marca br.

VI. Ustalenie tematów na kolejne posiedzenie Rady oraz zamknięcie obrad Rady.

Kolejne posiedzenie Rady planowane jest na kwiecień 2014 r. Ustalono, iż na najbliższym posiedzeniu Rada podejmie następujące tematy:

- 1) Postulat zmiany w ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczej w kontekście wpisywania do rejestru dłużników, a nie dochodzenia roszczeń na drodze sądowej. W ustawie nie ma zapisu, który by warunkował wpis do biura informacji gospodarczej rejestru dłużników do uzyskania prawomocnego orzeczenia o długu.
- 2) Trudność w skutecznej obronie przed niewywiązywaniem się i niewłaściwym realizowaniem umów firm telekomunikacyjnych, w szczególności dostarczania prędkości internetu
- 3) Działalność i kompetencje Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego, w tym płaszczyzny współpracy z powiatowymi rzecznikami Konsumentów.

Protokół sporządziła:

Małgorzata Gibas

Sekretariat Rady

Departament Rozwoju Gospodarczego UMWM